

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

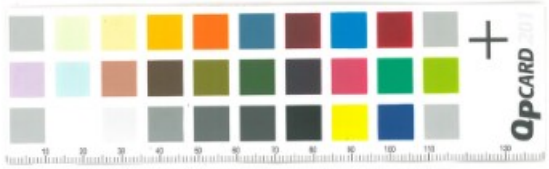
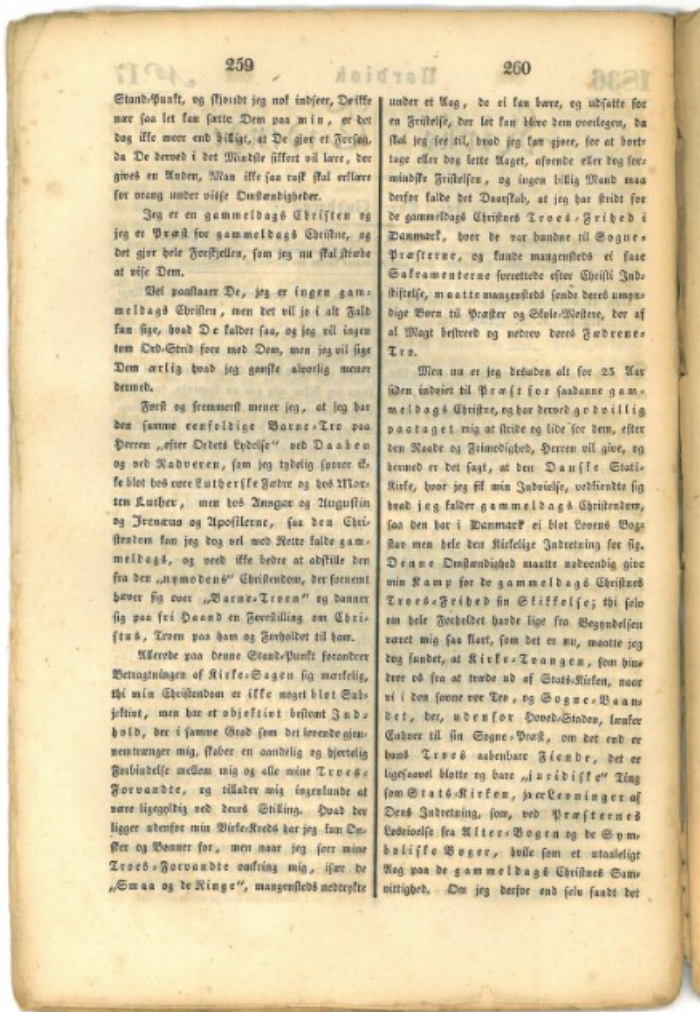
Titel: Udrag fra Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 260. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_562-txt-shoot-idm210/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

besjærligt at følge Alter. Høgen og
 vette mig efter de Symboliske Bøger,
 ja, om jeg end selv laar i Strid med dem,
 maatte jeg dog, for mine Troes Forsandtes
 Skyld, der ikke er Præster, paasæte, at
 enten maatte Præsterne tvinges til at
 følge sine Bøger eller de maatte lade være
 at tvinge deres Sogne-Mænd, enten
 maatte Trængsen eller Friheden være
 gjensidig, to eller hvor Sogne-Præst var
 en Pave i sit Sogn, og gjorde den græn-
 lige Færding til Menigheden, at enten skulde
 de ikke ingen Tro have, eller, hvad der
 er det Samme, være rede til at forandre
 den horegang de skiftede Præst.

Men jeg imidlertid, hvad De end tænker,
 saa langt fra selv at ligge i Strid med Al-
 ter, Høgen og vore Symboliske Bøger *),
 at jeg end ikke finder det besjærligt at følge
 dem ligesaa nær, som Jader for mig og
 vore andre gammelsteds Præster, endens jeg
 er vis paa et entværs og Alter, Dog og i v
 Læse-Selskabet vilde det være mig umuligt at følge.

Saa det nu andre Dem, at jeg for-
 gæver for Alter, Høgen og de Symbo-
 liske Bøger og finder Lindbergs frastig
 Raad derfor nødvendigt og prisfald, skjønt jeg
 af mit Hjerte ønsker, at baade Liturgi og
 Lærdom maatte være frie for alle aarhelige
 Raad, naar, vel at tænke, Kirke-Ordin-
 gerner blev ligesaa frie? Men vi, under
 disse Usikkerheder, give mere for Fri-
 heden, end usikkerheden at røkke, den er
 vist indertlige Dulle, men at saa den ikke naar,
 da kunde vi haderne lette Børde, som

*) Som det end Luthers Katechismus
 for Menigheds Tro og den Augsburg-
 ske Konfession for Protestanternes Tro,
 og naturligt altsamtidig „Portugisiansk Tro-
 staning“, hvorefter end alle de Bøder-Drey
 man opstremet.

vi har lovet det til, Men for det usæde-
 lige Raad, Medmændene vil paalægge os!
 Dulle Midel skulde heller snarere bringe Med-
 stænderne til at finde sig i Vilighed, end en
 saadan Kamp for almindelig Færd
 eller det Lovlige, som enden er et
 en let Børde og dem et usædeligt
 Raad, og som der ei behøvet nogen Skærpsin-
 dighed til at forstærke, snart maatte træde i
 Kraft, hvis Friheden ikke gjorde det usædeligt.

Det er vist nok ganske rigtig, at naar
 Regjeringen vil gjøre det kirkelige Forhold frit,
 saa det være et berømt det Samme, hvad
 Medstænderne vil; men dertil tegner det,
 saavidt jeg kan hente, endnu ikke, da det
 noget mere synes, som Regjeringen, behøve-
 met af to forskellige Partier, der begge vil
 herske, kun betænker sig paa, hvilket der
 skal være det herskende, og hvad Valg har da
 vi, uden at sænke paa det Partis Side, hvis
 Forretning vi vil ikke ønske, men saa dog
 taale? Til nemlig det mest alle Parti blot Tro
 til at gjøre et uvesentlig Forandring i Læ-
 se-Retten eller Alter, Høgen, En af de For-
 andringer, Professor Clausen skrevet har skrevet
 paa, da maatte vi træde ud af Stats-Kirken,
 hvad formodentlig vilde gjøres et til en lov-
 gerlig Færdighed, og saaledes kunde vi da i det
 frædte Danmark, uden at det havde adret
 Regjeringen, en reen Religjøs-Forfæ-
 gelse, som det dog vel, naar vi skulde det,
 er vore helige Pligt, baade som Menneffer
 og Borgere, om muligt at foretage. For
 nemlig end Bøge af et Børde til at blive
 Martyrer for vore Tro, da vil netop de
 selv, at Man saa ikke skifte Gud, alle ud-
 sætte de Sorge for vore egen Færdighed og ei
 behøvet Færdene-Landets med Blod-
 Skjold.

Men, det har i Danmark, fra Kristend-
 Religjøs-Frihed og Vilighed
 Hjem, med Gud Hjelp, heller ingen Tro, hi

